HIERONYMUS. BEDA VENERABILIS
Admont, 12. Jh.
Seite 103v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26202
Copyright: Admont, Benediktinerstift

insipiencia sua q. diues torqns labia isipiens. Qeliq
e siplex auditor ubi di si ea q intellegere in scripturis
potuit opando pfic. q. erudit qsq; si in illis q acute in
teller. adheresi pdicanda labia retorquet. Vbi n e sci
entia anie. n e bonu. & q festin e pedib offendit. Anie
qde humane scientia utte celestis e necessaria. qa numi
ru sine hac beata imperpetuu ee n pot. At tam q ef
frenatis sensib mtis plus appetit sape q. dece pleruq;
offensione heretice stulticie temerius ctatib icurrit.
q inpmis humani gnis parentib mistice signatu e.
q du appetitu scientie maioris. uetitu ctingere ppa
bant. abstatu beatitudinis unq cdti s deuiantes inpe
na miserie & mortalitatis icider. Stulticia hominis
subplantat gressb ei. & ct dm feruet anio suo. Stulto
moris e. ut cu peccando uia ueritatis deser. n se errasse
fatent l adculpa cditoris sui reat origine refer. qsi
ipse occasione peccandi tbuerit. q l fragile fecerit ho
mine. l adtentatione ei hoste usitu admiserit. Vnde
& pm nri gnis parens p p uaricationis excessu icrepat
adno addefensione mar excusandi refugit dicens. Mu
lier q dedisti socia im. dedit m deligno & comedi. Respon
dit ipsa mulier serpens inqt decep me. ambo naq; icre
atore iq peccauerant retorqbant. Ille qd mulierem pq
pire adno socia accepisse. illa q dns serpente q se decepit
in paradiso cstituisse. q ct sapiens dnm pca t ut n de
clinet cor suu in uerbu malu ad excusandas excusati
ones in peccatis & ille suos subplantans gre ssus ct